

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenaurovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: **B.**, nar. X. v obci B., t. č. PT R., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-80-22//PO-Ž/2008 zo dňa 4. apríla 2008, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k.10Saz 10/2008-34 zo dňa 5. decembra 2008 takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Saz 10/2008-34 zo dňa 5. decembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-80-22//PO-Ž/2008 zo dňa 4. apríla 2008, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ a ods. 3 č. 480/2002 Z.z o azyle a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľom uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu tomu, že navrhovateľ zakladal svoju žiadosť inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ak tými, ktoré sú uvedené v § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle, preto odporca správne zamietol žiadosť navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľ zakladal svoju žiadosť nepravdivými informáciami, protirečivými a nedostatočnými informáciami, na základe čoho nemožno považovať jeho osobu za dôveryhodnú.

Krajský súd uviedol, že rozhodnutie azylu z humanitných dôvodov záviselo od správneho uváženia odporcu, pričom navrhovateľ nemá na udelenie azylu z humanitných dôvodov právny nárok.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že z rozhodnutia krajského súdu nie je zrejmé, či súd preskúmal správnosť skutkových zistení odporcu v rozsahu, aký namietal v opravnom prostriedku. Z rozhodnutia krajského súdu nie je podľa navrhovateľa zrejmé, na základe akých skutočností dospel súd k názoru, že námietky navrhovateľa o nedostatočne zistenom skutkovom stave neboli opodstatnené.

Navrhovateľ zdôraznil, že sa do Indie nemôže vrátiť, pretože sa obáva prenasledovania zo strany indickej mafie, ktorá ho vydierala. Na čele indickej mafie stojí muž menom D. I. a tento má úzke kontakty s políciou, a preto sa nemohol obrátiť so žiadosťou o pomoc na štátne orgány a musel z Indie utiecť.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu navrhol zrušiť v celom rozsahu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Zopakoval argumenty pre ktoré rozhodol o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej. Poukázal na to, že v prípade navrhovateľa ide o druhú žiadosť o udelenie azylu, pričom v predchádzajúcom konaní ako dôvod žiadosti uvádzal ekonomické dôvody. Zdôraznil, že medzinárodná ochrana môže

byť poskytnutá žiadateľovi o azyl až v prípade, keď mu bola odopretá ochrana krajiny, ktorej je štátnym príslušníkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. apríla 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.1.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b.

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. ministerstvo žiadosť o udelenie azylu zamietne ako zjavne neopodstatnenú, ak o udelenie azylu požiada žiadateľ, ktorý zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na dôvodoch, ako je hľadanie zamestnania alebo lepších životných podmienok (ods. 3).

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i/, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; ak ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu, nepredlí doplnkovú ochranu alebo zruší doplnkovú ochranu, okrem zrušenia doplnkovej ochrany podľa § 15b ods. 1 písm. d/, vo výroku rozhodnutia tiež uvedie, či existuje prekážka administratívneho vyhostenia podľa osobitného predpisu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ nesplnil zákonom stanovené podmienky pre udelenie azylu a zakladá svoju žiadosť inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a a 13b zákona o azyle, teda dôvodoch nedostatočných pre udelenie azylu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (Súhrnná teritoriálna informácia - India, spracovaná zastupiteľským úradom Českej republiky v Dillí ku dňu 1.10.2007, Správa o dodržiavaní ľudských práv „úradu pre demokraciu, ľudské práva a prácu MZV USA z 6.3.20007) z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporu vyplynulo (z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 29.2.2008), že navrhovateľ v žiadosti o udelenie azylu uviedol, že v predchádzajúcom konaní neuvádzal pravdu, celú svoju výpoveď založil na falošných informáciách, poradil

mu to prevádzač. Navrhovateľ ako dôvod žiadosti uviedol, že tri roky žil v Katar, kde mesačne zarobil 2200 katarských rialov, čiže v prepočte 3000 indických rupií. Z Kataru sa vrátil v roku 2006, v októbri 2006 ho zastavili na ceste štyria členovia indickej mafie, na čele ktorej stojí D. I.. Chcel od neho, aby mu zaplatil do 24 hodín 200 000 indických rupií. Vyhrážali sa mu, že ak pôjde na políciu, aj tak mu to nepomôže. Vedeli, že sa vrátil z Kataru, kde bol tri roky a že si dobre zarobil. Prišiel domov a po dohode s otcom sa rozhodol, že túto sumu zaplatí. Zaplatil 200 000 indických rupií neznámemu členovi tejto mafie, vo februári 2007 prišli za ním znova a žiadali zaplatiť 100 000 indických rupií, ktoré opäť zaplatil. Keďže však prišli v marci 2007 znova a žiadali opätovné zaplatenie 500 000 indických rupií, rozhodol sa, že z Indie vycestuje. Na políciu sa neobrátil, pretože v tom nevidel žiaden zmysel. Na otázku prečo po podaní žiadosti o azyl v auguste 2007 opustil azylové zariadenie, uviedol, že prevádzač mu povedal, že na Slovensku zostane krátko a potom ho pošlú do Indie.

Odporca vyhodnotil dôvody žiadosti o udelenie azylu v kontexte tvrdení, ktoré navrhovateľ v priebehu azylového konania uviedol a ktoré boli odporcom vyhodnotené za iné skutočnosti alebo dôvody, ako tie ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a a 13b zákona o azyle, na základe čoho žiadosť navrhovateľ zamietol ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že v predchádzajúcom azylovom konaní uviedol odlišné základné údaje o svojej osobe, ako aj dátum narodenia, miesto narodenia a miesto trvalého bydliska, údaje o zamestnaní a o rodičoch, súrodencoch a o trase, ktorou pricestoval na Slovensko a taktiež dôvody svojej žiadosti o azyl. Vzhľadom k tvrdeniu navrhovateľa, že po podaní prvej žiadosti tu neplánoval zotrvať, skutočným dôvodom podania žiadosti o azyl nebolo hľadanie medzinárodnej ochrany. To potvrdzuje podľa odporcu aj jeho ilegálne vycestovanie cez Rakúsko do Talianska, kde sa zdržiaval od augusta 2007 do januára 2008. Jeho žiadosť preto odporca vyhodnotil za účelovú a neopodstatnenú, pričom bolo potrebné vyhodnotiť dôvody pre ktoré žiada o udelenie azylu za iné než sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b Zákona o azyle.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa po doplnení dokazovania vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako tých, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na dôvodoch ktoré majú povahu riešenia pobytového problému navrhovateľa na území SR.

Je nepochybné, že predmetom zákona o azyle je, ako to vyplýva z jeho § 1, predovšetkým upraviť konanie o azyle, ustanoviť postup pri poskytovaní dočasného útočiska, ustanoviť práva a povinnosti žiadateľov o udelenie azylu, azylantov, cudzincov žiadajúcich o poskytnutie dočasného útočiska a odídencom, ustanoviť pôsobnosť orgánov verejnej moci na úseku azylu a dočasného útočiska, upraviť integráciu azylantov do spoločnosti, a upraviť pobyt v azylových zariadeniach a v jeho rámci stanovením prekážok vyhostenia alebo návratu vytvoriť určitú právnu istotu zamietnutého žiadateľa o azyl pred jeho núteným návratom do krajiny pôvodu.

Z takto vymedzeného predmetu zákona charakterizujúceho zároveň aj jeho účel treba vychádzať aj pri posudzovaní postupu odporcu v predmetnej veci. Odporca výkonom deklaroval len to, čo predpokladá zákon v citovanom ustanovení t. j. po zistení, že žiadateľ o azyl odôvodňoval svoju žiadosť o udelenie azylu inými dôvodmi, ako tými ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a a 13b, žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis odporcu totiž vyplynulo, že navrhovateľ ani nespochybňuje, že skutočnosti ním tvrdené by nie je možné subsumovať pod niektoré z citovaných ustanovení, teda netvrdí, že u neho existujú opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a ani netvrdí, že vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

Pokiaľ teda odporca nezistil vzhľadom na chýbajúce predchádzajúce tvrdenie navrhovateľa o ich existencii žiadnu subjektívnu okolnosť, ktorá by zakladala sama o sebe dôvod pre udelenie azylu z taxatívne vymedzených dôvodov v zmysle zákona o azyle, pričom žiadosť o azyl odôvodňoval inými dôvodmi, ako tými ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a a 13b, odporca nepochybil, keď žiadosť navrhovateľa zamietol ako zjavne neopodstatnenú a krajský súd nepochybil, keď rozhodnutie odporcu potvrdil ako vecne správne.

Odvolačný súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozsudku stotožnil, námietkam navrhovateľa nevyhovel a napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. apríla 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu